

Jeg vil ikke sige, at det var mig nogen ublandt Glæde at høre den højtærede Konseilspræsident forleden Dag tale paa Ministeriets Vegne. Ja, nogen Fornøjelse havde jeg deraf, men den var af rent sproglig Karakter. Jeg hørte, at den fynske Accent var kommen til Ære og Værdighed. Jeg mindes, at for nogle Aar siden stod den højtærede Konseilspræsident og beklagede sig over, at den fynske Accent ikke var i høj Kurs her i Danmark, idet en ung Mand, der talte med fynsk Accent, ikke kunde blive Sekondløjtnant — og jeg kan dog af egen Erfaring sige, at det ikke er nogen overdreven stor Post at være Sekondløjtnant —, for, sagde den højtærede Konseilspræsident, Forholdet var den Gang, at naar en ung Mand talte med fynsk Accent, var han udelukket fra at gaa Officersvejen, men samtidig — det sagde den højtærede Konseilspræsident — er den jydsk Accent i den Grad i Kurs, at en Mand, der taler med jydsk Accent, kan beklæde de højeste Poster her i Landet. Han sigtede vel sagtens til det ærede Medlem fra Ringkøbing. Ja, nu er Forholdet jo forandret i glædelig Henseende. Jeg maa som Repræsentant for en fynsk Valgkreds sige, at allerede af den Grund føler jeg mig i høj Grad smigret ved at se, at den fynske Accent nu er kommen til den samme Ære og Værdighed, som den jydsk Accent var det den Gang.

Den højtærede Konseilspræsident sagde: Nu have vi her i Tinget hverken et Reformparti eller et moderat Parti, men der er et samlet Venstre. Det er jo ganske kønt at høre paa. Den højtærede Konseilspræsident gjorde det i en Hurtighed af med Reformpartiet — det har han vist tidt haft Lyst til — og gjorde det ogsaa af med sit eget Parti. Jeg tror nu, at man ikke med den Hurtighed kan udslette to Partier, som det her skete. Men lad det nu være, hvad det er: for Konseilspræsidenten vare de døde og borte, som om de vare blevne begravede — ja, maaske de ere blevne brændte, det er jo mere moderne —, og op af Asken steg saa det nye samlede Venstre som en Fugl Fønix i den højtærede Konseilspræsidents Lignelse. Jeg indrømmer, at den højtærede Konseilspræsident var pragtfuld at skue, den Dag han aabnede Rigsdagen for os og stod derhenne i hele sin Pragt og talte til os. Men det er dog ikke saa sikkert, at han bliver en Fugl Fønix. Dersom der sker ham noget menneskeligt, jeg mener, dersom han i en ikke alt for fjern Fremtid brænder Vingerne eller lidt til, saa

bliver det ikke ham, der kommer til at staa op af Asken, det bliver vist en helt anden.

Den højtærede Konseilspræsident sagde: Venstre har et fælles Program, og ud fra Grundsætningerne for dette Program vil Ministeriet blive ledet. Ja, hvorfra dette Ministeriums Politik vil blive ledet, er der vist ingen af os, der er i Tvivl om, naar vi huske paa, hvordan Regeringsbladene have skrevet: Hr. Berntsen er Ministeriets Chef, og Hr. J. C. Christensen er Ministeriets Leder, og naar vi sammenholde denne Udtalelse med en Udtalelse fra Konseilspræsidenten paa et Slags Delegeretmøde her i København, en Udtalelse, som lød saaledes: Ministeriet agter ikke at foreslaa Ting af Betydning, før det har indhentet Partiets Billigelse. (Zahle: Det har Konseilspræsidenten ikke sagt). (Konseilspræsidenten [Berntsen]: Det er en fri Oversættelse). Men det var dog Mening. (Konseilspræsidenten [Berntsen]: Nej, aldeles ikke!) Naa, det var ikke Mening. Men selv om det skulde være en fri Oversættelse, er der dog ikke Tvivl om, at det vil være Partiet, der kommer til at lede Ministeriet, for det er Partiet, der bliver det toneangivende for Ministeriets Politik. Og der er jo ingen, der er i Tvivl om, at det ærede Medlem fra Ringkøbing har Flertallet i det Parti. Det fik han allerede ved Sammenslutningen, og derfor er der ikke for os nogen som helst Overraskelse i, at det bliver det ærede Medlem fra Ringkøbing, der kommer til at udøve den største Indflydelse i det Parti.

Men der er en anden Ting, der forekommer mig at være lidt overraskende, og det er den Villighed, den Adræthed, den Gesvindighed, hvormed man fra moderat Side bøjede sig ind under „de 27's Program, for det skulde man sandelig ikke have tænkt sig for et Aars Tid siden, den Gang det Program blev affattet og sendt ud i Verden. Da var der ingen af dem, der havde større Lyst til at gaa ind under dette Program, tværtimod, de tog haardt fat paa det Program og havde mange onde Ord tilovers for det. Jeg skal med den højtærede Formands Billigelse tillade mig at citere nogle Ord af, hvad de moderate Blade skrev om dette Program. Et moderat Blad som „Fyns Tidende“ — lad mig gøre opmærksom paa, at det er ikke „Fyns Tidende“s Redaktør, men den noget betydende Landstingsmand, som udgiver „Fyns Tidende“ — skrev den 6. Oktober 1909 angaaende Samarbejdet mellem de Moderate og Reformpartiet: „Fremmede i den